

[Formanden]

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til finansministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om genskabelse af et saltvandsøkosystem i Hjarbæk Fjord-området.

Af Leif Hermann (SF) og Hjortnæs (S) m.fl.

(Fremsat 22/2 84. Første behandling 4/4 84. Betænkning 11/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Jeg skal her ved anden og sidste behandling af beslutningsforslaget om at få genskabt Hjarbæk Fjord i sit oprindelige miljø begrænse mig til at konstatere, at miljøministeren og fru Lone Dybkjær plus formentlig en række andre borgerlige politikere vil stemme imod den del af deres overbevisning, der siger, at tiden er inde til at genoprette tidligere begåede fejl og til at genskabe Hjarbæk Fjord i sin oprindelige skikkelse.

Argumentet, som vi har hørt fra miljøministeren og fra fru Lone Dybkjær, at man ikke bør tilsidesætte det kommunale selvstyre, er jammerligt. Det er det ikke mindst, fordi regeringen i mange forskellige sammenhænge har grebet ind over for det kommunale selvstyre, og fordi man sågar heller ikke holder sig tilbage fra at gribe ind i indgåede overenskomster.

Fru Lone Dybkjær og miljøministeren har brugt mange ord i denne sag, men når ordene skal omsættes til aktiv handling, så kniber det. Måske, siger man, vil det alligevel lykkes for amtsrådet at udvikle en miljøacceptabel ferskvandssø, og så bruger man det som en supplerende undskyldning for at stemme imod beslutningsforslaget. Det må jo være en trossag, for der er ikke på noget tidspunkt fremført et argument, som kan sandsynliggøre, at eksperimentet med en ferskvandssø vil lykkes, og under alle omstændigheder er en

ferskvandssø ikke tilfredsstillende for Limfjordsmiljøet som helhed.

Det er skammeligt, hvis et stort flertal her i folketinget med miljøministeren i spidsen skal affinde sig med en miljømæssigt helt utilfredsstillende løsning. Det er skammeligt, hvis massive offentlige og folkelige interesser skal tilsidesættes, fordi et amtsrådsflertal ikke vil medvirke til at rette en begået fejl. Det er skammeligt, hvis den rigtige løsning hindres, fordi regeringspartierne fastholder en partidisciplin på et spørgsmål, som ikke burde være et partipolitisk spørgsmål, hvis da ikke det forholder sig sådan, at miljøministeren og fru Lone Dybkjær mener, at miljøhensyn altid skal vige for politiske og økonomiske interesser. Men er det tilfældet, så er det faktisk også skammeligt.

Leif Hermann (SF):

Ved denne andenbehandling af beslutningsforslaget om Hjarbækfjorden afslutter folketinget et kapitel i den lange historie om Hjarbækfjorden, og tilsyneladende ser det ud til – men der er tid til besindelse endnu, der er tid til fornuft endnu, afstemningen har ikke fundet sted – at dette forslag ikke bliver vedtaget.

Det er en sag, der har optaget ganske mange mennesker i Viborg amt. 10.000 mennesker har ved deres underskrift henvendt sig til amtsrådet og bedt om, at man laver en saltvandsløsning for Hjarbækfjorden. Endnu flere har i andre sammenhænge, og det gælder fra den yderste venstrefløj og langt ind i de borgerliges rækker, tilkendegivet ønsket om en saltvandsløsning.

I dag trækkes de mennesker, der bor omkring Hjarbækfjorden, med millionvis af fluer, med millionvis af dansemyg. Til dem siger dette folketing, hvis det beslutningsforslag, der skal til afstemning, bliver forkastet, at det er man ligeglad med.

Hvad handler det her så om? Ja, det er opstillet som to principielt væsentlige problemer, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt folketinget skal gribe ind i det, der så lyrisk er kaldt det kommunale selvstyre. Det problem eksisterer ikke længere, sådan som betænkningen er formuleret, for dér siger både miljøministeren og fru Lone Dybkjær, at man i givet fald, hvis disse indsatser, som Viborg amtsråd påtænker at iværksætte, ikke